

Каміння

Наталія Мельниченко

Дні плинуть, наче хвилі моря,
Що топлять камені на дні.
гуркочуть громом гори горя -
Луною гомону війни.

Гарцює гурт гієн галопом,
Майбутнє топчучи в кістках,
Розбившись гулко об Європу,
Прискорюючи власний крах.

Для дна підходить лиш безодня
Крилатим - небо в вишині.
Ці дні, жорстокі і холодні,
Каміння топлять в глибині.

І прийде час його збирати -
Каміння в мулі до колін
Під дулом власної гармати
Як пролунає судний дзвін.